

Entrevista a Àngel Franco, senador socialista per Alacant

“El més perillós de Zaplana i dels seus amics és la falta d'escrúpols”

Demitirg històric del partit socialista per la circumscripció d'Alacant, Àngel Franco adquireix relleu després de la desfeta guerrista, i es configura com el virrei meridional de Joan Lerma. És secretari de Política Econòmica i Social del PSPV i portaveu de la Comissió de Treball a la cambra alta.

Qui és l'alcalde d'Alacant?

—Àngel Luna.

—Li parle de l'alcalde real. Vostè, no?

—No, no. L'alcalde real i oficial és Àngel Luna.

—Però no l'orgànic, qui controla el consistori des del partit amb una família de regidors just a la seua mida.

—No. A Alacant, l'alcalde és ell. El partit va optar perquè ho fóra i els ciutadans el van avalar. Seria tota una vertadera rifa-da que jo no respectara aquesta voluntat. No tinc massa amistat personal, però sí molta coincidència ideològica respecte a la solució dels problemes i els objectius del partit.

—El coordinador electoral socialista, Antonio Mira, ha comentat que l'esquerra no ho és sense Esquerra Unida. Mira també ha apuntat un pacte amb EUPV per salvar els pressupostos de l'Ajuntament d'Alacant, ben controvertits i ajornats. Comparteix aquesta idea?

—Som el partit hegemònic, però no diem “nosaltres som l'esquerra i la resta, l'abisme!”, perquè hi ha alguns blocs amb certa importància social que segueixen EU. Estic d'acord a trobar acords amb aquesta força política que permeten una major estabilitat de legislatura, amb un esforç conjunt per la transformació de la ciutat. La mateixa situació de minoria del PSOE ens obliga a entrar en contacte amb EUPV i amb la resta de formacions polítiques, com més, millor, per tal que els pressupostos siguen protegits de forma majoritària.

—Com entén el projecte de triangle Elx-Alacant-Santa Pola?

—Doncs com tot un símbol d'allò que pot ser l'economia alacantina del futur, una punta de llança a l'arc mediterrani i, tal vegada, una de les regions europees amb més desenvolupament potencial. El problema més fort que encara té és la seua concreció i com es pot posar en funcionament. La comunicació entre els seus pro-

motors, el Club d'Empresaris i la Generalitat ha estat molt intensa i, fins ara, ha rebut un ajut sostingut del Consell, que, finalment, ha involucrat en el projecte tant empresaris com sindicats i els tres nivells de l'administració. Però és una idea que ha de continuar madurant.

—Una idea controvertida.

—I suggerent. El triangle es pot convertir en una de les zones potencialment expansives més importants d'Espanya. Parlem d'un eix amb una àrea d'influència de prop de dos milions de persones i ací es pot instal·lar una segona centralitat ben forta dins del territori de la Comunitat. És a dir que una seria la centralitat valenciana i una altra la del sud, que se centraria a Alacant i tindria una influència econòmica d'un radi d'acció que aniria des de Cartagena fins Almansa.

—El congrés valencià del PP es va tancar amb un assalt dels alacantins al comitè regional dels conservadors. Quina opinió li mereix l'equip de confiança d'Eduardo Zaplana?

—Desconec alguns d'aquests homes perquè fins ara no han tingut cap aportació pública a la política alacantina. Ara, és possible que, internament, facen prou bé les operacions encomanades pel senyor Zaplana. A d'altres sí que els conec per la seua extraordinària barra, i fonamentalment perquè utilitzen qualsevol tipus d'instrument per tal d'aconseguir l'objectiu ideat pel seu cap. No arribaran massa lluny.

—Però Zaplana ha de durar com a líder. És candidat a president.

—I tant de bo que dure!, però això depèn del PP. Zaplana és un home eminentment contradictori que parla en funció de l'auditori de cada lloc. No té una trajectòria seriosa i sòlida i, per tant, és un líder que està prou bé per a l'oposició. Ens permetrà governar durant molts anys!

—No creu que la vella guàrdia manté encara una desorbitada influència

en el conjunt del PP meridional.

—S'ha de veure. En qualsevol cas, dubte que Zaplana represente una novetat liberal, des del moment en què la seua nominació com a alcalde de Benidorm és el producte d'una estafa a la voluntat popular, d'una maniobra grollera. El seu nomenament com a president del PP no ha estat un model de democràcia, sinó una imposició del líder del PP, José María Aznar, i ha demostrat que els militants d'aquesta comunitat hi pinten ben poc.

—I l'equip de Zaplana és alacantí o alacantínia?

—Han dissenyat molt bé un producte es-

pecial com és la defensa dels problemes de la província d'Alacant, però sense que encara es pugui saber exactament què hi pensem fer. No sé si aquest esquema de crispació i de frustració entre els ciutadans que han aconseguit injectar al sud de la Comunitat el traslladaran a València, però una de les estratègies més operatives d'Eduardo Zaplana serà recrear a València el victimisme d'Alacant, amb la intenció d'enfrontar els valencians de València, igual que han intentat irritar els alacantins amb València. Part de l'equip de Zaplana ha fet molt de mal a la vertebració comunitària.

—El PSOE no seguirà aquest discurs alacantínia? Alguns quadres del sud, com Valenzuela, Mira, Ferré, vostè mateix, discuteixen si usar electoralment aquest missatge.

—No. Nosaltres el que intentem és treballar i defensar els interessos que es refereixen a Alacant, de forma cada vegada més intensa, posant la província a punt perquè la seua indústria i riquesa es desenvolupe de forma òptima. Ara, una cosa és defensar allò que li correspon a Alacant i una altra fer demagogia per tal de capturar vots, encara que això signifiqui l'enfrontament entre la mateixa població d'una comunitat. No, per aquí no anem! Per a fonamentar les seues argumentacions als debats, els homes de Zaplana sovint han falsificat textos i estudis, manegant dades per tal de sostenir que els valencians intentaven matar de gana els alacantins. Tota una barbaritat i una manca d'escrúpols!, i això és el que em sembla més perillós de Zaplana i dels seus amics.

—Els col·lectius de castellanoparlants són una trama política animada pel PP? Li ho dic perquè sorgeixen precisament a Oriola, Monòver, Torrevella, Villena, Elda, poblacions on tenen gran influència alts quadres conservadors.

—Sí, alguns d'aquests col·lectius estan inspirats i aprofitats per alguns personatges importants del PP, i alguna cosa hi té a veure l'alcalde d'Oriola i alguns altres. Aquests grups han acabat buscant objectius que, en principi, ni figuraven en les seues reivindicacions. Diversos líders del PP han radicalitzat gent que, possiblement, en algunes zones, doncs, tenien raó, perquè s'ha comès algun tipus d'excés. Però no comprenc massa bé per què s'ha produït aquest muntatge. En una comunitat bilingüe és raonable facilitar l'accés a aquest bilingüisme a tots els ciutadans que hi vivim. S'hauria de veure com un element d'integració, d'enriquiment i de respecte mutu.

—No té por que, si perden les eleccions a la Generalitat, només queden quatre gats als fixers del partit?

—Qui? Nosaltres? No. El PSOE no perdrà les eleccions perquè, per als problemes que té la Comunitat, és el millor interlocutor i executor. Ara l'objectiu del partit és guanyar més comunicació i acostament als ciutadans, evitant discussions nominals tant al partit com a la societat.

—Això és la renovació? La comunicació social sense discursos nominals?

—En part, sí. No m'interessa gens perdre el temps en la discussió dels termes. Allò que importa és què pensa la població i on

